תלמוד בבלי · אחרונים · בית מאיר · סדר נזיקין

בית מאיר על מכות

רבי מאיר פוזנר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

בית מאיר על מכות

רבי מאיר פוזנר

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/בית-מאיר-על-מכות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ד: 4
דף טו. 4

דף ד:

סבר לה כר"ע דאמר עדים זוממין קנסא הוא משמע הא רבנן דפליגי עלי' דר"מ סוברים עדים זוממין ממונא הוא. וכן מבואר בתוס'. וא"כ צ"ע פסק הרמב"ם עדים זוממין קנסא הוא וגם אין לוקין ומשלמין אלא כל המשלם אינו לוקה כרבנן הן אמת למה דמדמה בספר מגילת אסתר שורש שמיני וכתב דמסוגיא זו דייקינן דוקא ממונא לא ילפינן מקנסא. הא קנסא מקנסא ילפינן. ובודאי לדבריו איכא לאקשוי' עלי' דשמואל בהנזקין דסובר קנסא מקנסא לא ילפינן הא ר"מ ס"ל ילפינן ולא פליגו רבנן עלי' בזה. אלא ע"כ דשמואל ס"ל דבזה פליגו רבנן אף דסברי נמי עדים זוממין קנסא הוא קנסא מקנסא לא ילפינן. אמנם עכ"ז אינה עולה ארוכה להרמ"ם שפוסק כרב דקנסא מקנסא ילפינן. ובזה עיקר ישוב הרמב"ם הנ"ל ועיין ש"ך ח"מ סי' שפ"ה. אבל במה דפסק בע"ז משלם ואינו לוקה עדיין צ"ע. גם עיקר דמיון בעל מגילת אסתר צ"ע ואינו נוח לי דדוקא מכסים חיוב קנס ילפינן קנסא מקנסא. אבל לחדש חיוב קנס מקנס זה הוא פלוגתא דרב ושמואל בגיטין הנ"ל. ועיין מס' ב"ק דף ע"א בתוס' ואפשר הרמב"ם סובר דוחק התוס' דהרבנן נמי ס"ל עדים זוממין קנסא. ומ"מ דורשים כדי רשעתו דכתיב בעדים זוממין לממון ומלקות נמי ומיושב פסקו. אף עיין בחדושי ה' שטות להריטב"א אפשר ע"פ דבריו שם בשם הרמב"ן נמי מיושב. וצ"ע וכעת אין עמדי ואני כותב אך לפ"ר ולזכרון בעלמא. ולענ"ד מסוגיא זו דב"ק מוכח כפסק הרמב"ם וע"פ הדוחק דתוס' דאל"ה מאי מקשה וקי"ל דאין לוקין ומשלמין. הא קי"ל עדים זוממין קנסא הוא א"ו כדוחק התוס' ודוק:

דף טו.

תוס' ד"ה אם כהן הוא. וליכא למימר וכו' ועשה שאינו שוה בכל. תמהני מה עשה שייך גבי'. ואי תימא מה דכתיב קדושים יהיו חשוב עשה. הא ביבמות ך' ע"ב מוכח דלמסקנא זה לא חשיב עשה מדאלמנה מן האירוסין איכא למ"ד דתתיבם לכ"ג. ע"ש ודוק. וגם מה שהחליטו דעשה דוחה ל"ת ועשה של כהנים מדאינה שוה בכל נמי מוכח שם דאינו מדאלמנה מן הנשואין לכ"ג אינה מתיבמת ד"ת משום דלא אתי עשה ודחי ל"ת ועשה. ועיין ביבמות דף ה' תוס' ד"ה ואכתי איצטריך ודוק. אלא קושייתם ותירוצם מוכרח מדבאמת אינה כי אם ל"ת גרידא. וצ"ע: